

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande maniere hoe datmen den slaep vanden Heere vercrijghen sal. Dat
LII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

dat ic den prys van mijn bloet soo profijtelijcken besteedt hebbe voor de verlossinghe der rechtbeerdigen/in wiens herte ick my verheughe soo veel verscheden wellusticheden te hebben. Ten tweeden so spreke ick al het hemelsch heyz aen/om te louen de loffelijcke handelinghe der rechtbeerdighe: op dat sy my dancken voor alle de welbaden die ick hen gegont hebbe ende noch sal gonnien. Ten derden so spreke ick de rechtbeerdige seluer aen op veel verscheiden manieren hen salichlyck feesterende/ ende ghetrouwelijck vermanende/datse van daghe tot daghe/ van ure tot ure mogen voorts gaen. Ende ghelyck den pols oft slach van s'menschen herte niet en can belet wozden doort ghesicht oft gehoor/ oft door eenigh handtwerck/ oft hy en heeft altijt sijn beroersel: soo ooc noch hemel / noch aertrijck/ noch de regeringhe oft bestieringhe vande heele werelt/ en sullen dese twee polsen in mijn Goddelijck herte int minste tot het epnde des wereldts toe niet connen stillen oft temperen/oft peuers in beletten.

Vande maniere hoe darmen den slaep vanden
Heere vercrijghen sal.

DAT LII. CAPITTEL.

NAdese dinghen heestse eenen heelen nacht sonder slapen geweest/ waer dooz alsse soo weech gheworden was datse nu crachteloos werdt/ heeftse dese weechicheydt na haer ghewoonte opgeoffert den Heere tot eenen eeuwigen lof/ende tot salicheydt van alle de werelt / met de welche de Heere medelijden hebbende heeft haer geleert datse hem met dese woorden aenroepen

Ghebedt
tot den
Heere
om ruste
te hebben

roeopen soude. Dooz de stiltste soetichept/waer
dooz ghy vande ewichept afinden schoot van
Godt den Vader gerust hebt/ ende dooz de lieft
felyckste ruste int maeghdelijck lichaem daer
ghy negen maenden gerust hebt/ ende dooz die
genoechlijcke vermaakinghe/ dooz de welcke
ghy v geweerdicht hebt opt in eenige heminde
siele v wellusticheden te hebben / bidde ick v
vermehertiche Godt dat ghy my niet tot mijn
gheimack/maer tot uwen ewighen los/v wilt
gheweerdigen te gommen wat ruste: op dat de
vermoede lirnaten des lichaems tot gebriue
der oeffeningen wederom ghebzoght moghen
worden. Ende alsse die woorden septe/ doch
het haer datse daer dooz als op sommige trap-
pen tot den Heere quam/ so heeft haer de Heere
geroont aen syn rechter hant berept eenen seet
lustigen setel/segghende tot haer: Comt myn
wivercoren/ rust op myn herte ende proest oft
myng ongeruste liefde v laet rusten. Ende alsse
soo op het homichbloepende herte des Herren
neder ghestreckt was/ ende sijn soetste polsen
crachtelijck ghevoelde/ heeftse ghescept tot den
Heere: O soetste lief wat seggen myn mi die pol-
sen: De Heere antwoordde: dat/ te weten/ soo
wanneer doort waken remant vermoedt zyn-
de/ en crachtelooos my bidt dooz die dyp woer-
den die ick v ingegeuen hebbe om te segghen/
dat ick hem tot mynen los/ ende om de crachten
wederom te crisgen/ruste soude genue/ ende
is dat ick hem dan niet en verhoore/en hy dan
de lydsaeinheydt aenbeerdende oortmoedeli ick
my fulcken deruen verdzaeght: dat ontfanckt
myn Goddelijke soetichept ende goedertieren-
heyt soo te soetelijker van hem in wearden/
ghelyck eenen vrient veel aenghenamer soude
houwen

houwen van sijnen besonderen vrient / den welcken hy van eenen soeten slaep op wachten/ alleenlyck / om dat hy ghenoechte heeft niet hem te couten/ waert dat hy met een blyc raf-
sichept opstont / op dat hy sijns vrients ghe-
noechten soude voorderen. Hoe wel dat het hem
seer moepeyllyck viel: dan dat eenen anderen sij-
nen vrient na sijn ghevoonlycke maniere den
heelen nacht ouerwakende hun beyden profyt
besorghde/ te weten/ sijn epghen ende oock dat
van synen vrient. Want het is my oneynde-
lyck aenghenaemer als peimant in sijn cranc-
hept / naer dat hy doort waken sijn crachten
verlozen heeft / dat verlies my ootmoedelijck
ende verduldelyck lijdende opossert : dan als
een ander met ghesonden lichaeme den heelen
nacht int ghebedt volherde / als hy wel can
waken.

Van een volcomen ouergheuen sijns selfs
inden wille Godts.

DAT LIII. CAPITTEL.

CRANCK ZYNGE gebeurdent dat na het swee-
ten de cortse sijn wighen stercker wert/ ende
sijn wighen verminderde/ waerom alsse op eenē
nacht nat was vant sweet heeftse beanghst be-
gost te peysen oft de cranckhept daer door ver-
argheren soude oft bereren. Ende de Heere Je-
sus die heeft hem haer veropenbaert heel vro-
lijck ende blommigh in sijn rechter hant dra-
gende de gesonthept/ ende in sijn slincker hant
de sieckte. Ende hy heeft haer ghegeuen beyde
sijn handen om darse soude verkiessen sulcks
alsse meest oft lief begheerde/ maer sy o lie bep-

B 4 de

